

Sygn. akt II K 715/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Hausman

Protokolant: Weronika Górska

w obecności Prokuratora: Małgorzata Zdrojewska-Gutowska

po rozpoznaniu w dniach 17.10.2018r i 19.11.2018r. r. sprawy karnej:

J. M. (1)

s. P. i J. z domu K., ur. (...) w G., pesel: (...), zam. ul. (...), (...)-(...) G., obywatelstwa polskiego, karanego sądownie

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od dnia 31 sierpnia 2013 roku godz. 19:00 do dnia 1 września 2013 roku godz. 8:30w miejscowości P. (...) gmina G. na terenie stacji G. Płynnego M. G., działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych do budynku biurowo kasowego ze sklepem i po wejściu do środka z wnętrza budynku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 23 paczek papierosów różnych marek oraz 10 wafelków (...) o łącznej wartości 300 zł, czym działał na szkodę M. W. (1), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 11 lutego 2012 roku do 9 grudnia 2012 roku z zaliczeniem okresów od 27 września 2010 roku do 27 stycznia 2011 roku i od 15 grudnia 2007 roku do 15 grudnia 2007 roku kary jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 178a § 1 kk i art. 279 § 1 kk i od odbycia w okresie od 9 grudnia 2012 roku do 1 marca 2012 roku kary dwóch lat pozbawienia wolności za czyny z art. 279 § 1 kk i art. 291 § 1 kk orzeczonych na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk

2. W okresie od dnia 31 sierpnia 2013 roku godz. 19:00 do dnia 1 września 2013 roku godz. 10:50 w miejscowości G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wyrwaniu kraty ze ściany zabezpieczającej okno sklepu spożywczo-przemysłowego następnie zdemontowaniu szyb w tym oknie wszedł na zaplecze sklepu, następnie wyłamał drzwi z zaplecza i dostał się do części sprzedażnej sklepu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 70 paczek papierosów różnych marek o łącznej wartości 900 zł, czym działał na szkodę E. S. (1), przy czym czynu zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 11 lutego 2012 roku do 9 grudnia 2012 roku z zaliczeniem okresów od 27 września 2010 roku do 27 stycznia 2011 roku i od 15 grudnia 2007 roku do 15 grudnia 2007 roku kary jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 178a § 1 kk i art. 279 § 1 kk i od odbycia w okresie od 9 grudnia 2012 roku do 1 marca 2012 roku kary dwóch lat pozbawienia wolności za czyny z art. 279 § 1 kk i art. 291 § 1 kk orzeczonych na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt. (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk

orzekł:

I. Oskarżonego **J. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów tj. przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i przyjmując, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, po myśli tegoż przepisu a na mocy art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

II. Zasądza od Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata J. L. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych

+ 23 % VAT tytułem poniesionych kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

II K 715/18

UZASADNIENIE

W nocy z 31 sierpnia na 1 września 2013r. oskarżony J. M. (1) i P. K. (1) samochodem udali się z G. w kierunku G. D.. Przed G. – D. jest miejscowość P.. Pod numerem (...) znajduje się stacja tankowania gazu wraz ze sklepem. Oskarżony i jego kolega zatrzymali się przed tym sklepem. J. M. (1) wziął łom i poszedł do sklepu. Łomem wyłamał drzwi do sklepu i po wejściu do środka zabrał z jego wnętrza 23 paczki papierosów różnych marek oraz 10 wafelków (...) tj. towar o łącznej wartości 300 zł.

(dowód: wyjaśnienia P. K. – k.4, 132-133;

Zeznania – M. W. – k. 13-18;

Protokół oględzin – k.19-22;

Dokumentacja fotograficzna – k.24-31)

Po dokonaniu włamania oskarżony i P. K. udali się do G. – D.. Tam podjechali pod sklep znajdujący się przy ul. (...). Obaj wysiedli z samochodu i poszli do sklepu. Oskarżony łomem wyłamał kratę zabezpieczającą okno na zapleczu sklepu. Następnie zbił szybę i wszedł do środka. Z wnętrza sklepu zabrał 70 paczek papierosów różnych marek o wartości 900 zł. Po dokonaniu włamań J. M. i P. K. wrócili do G., gdzie w mieszkaniu oskarżonego podzielili się skradzionymi przedmiotami.

(dowód: wyjaśnienia P. K. – k.4, 132-133;

Zeznania – k. E. S. – k. 57-61;

Protokół oględzin – k.62-65;

Dokumentacja fotograficzna – k.67-77)

Oskarżony J. M. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i przed Sądem odmówił składania wyjaśnień.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że jest pomawiany przez P. K. (1), który jest na oskarżonego zły za ukrycie pieniędzy w kwocie 1000 zł z innego włamania. Następnie oskarżony zmienił rzekomo ukrytą kwotę na 500 zł. Oskarżony dodał, że w dniu zdarzenia mógł być na delegacji w B. – w trakcie pracy w firmie budowlanej (...). Później stwierdził, że pracował tam wcześniej. Wg oskarżonego K. został pobity i zmuszony do jego pomówienia. Oskarżony stwierdził, że w chwili zdarzenia przebywał na noc u koleżanki.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego uznając je za wykrętne i skierowane wyłącznie na obronę. Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi początkowo przez P. K. (1). P. K. (1) będąc przesłuchiwanym w dniach 7 lutego 2014r., 29 maja 2014r. i 44 czerwca 2014r. wskazał, że włamań dokonał z J. M. (1). Wyjaśnienia te są jasne, logiczne i konsekwentne, dlatego też Sąd dał im wiarę. W toku dalszego postępowania, już przed Sądem P.

K. zaprzeczył jakoby oskarżony brał udział we włamaniach. Stwierdził, że policjanci powiedzieli mu, że jak pomówi M. to dostanie mniejszy wyrok. Dodał, że policjanci go zastraszyli i pobili. W toku kolejnego zeznania stwierdził, że miał konflikt z M. i nie rozmawiali ze sobą. Nie sprecyzował jednak podłoża konfliktu. Zeznając przed Sądem przy aktualnym rozpoznaniu sprawy zeznał, że przyczyną konfliktu było ukrycie przez oskarżonego pieniędzy z włamania w C..

Sąd nie dał wiary zeznaniom P. K., w których stwierdził, że na włamaniu był sam. Z zeznań świadka M. C. wynika, że K. wyjaśniał dobrowolnie i nie ma możliwości, aby ktoś pobił przesłuchiwanego, choćby z uwagi na to, że w pokoju przesłuchań pracuje ok. 10 policjantów. Ponadto pobitego nie przyjęto by do (...). Co więcej K. dobrowolnie wyjaśnił o przedmiotowych włamaniach. Inaczej policja nic na ten temat nie wiedziałaby. Zeznania tego świadka są jasne i logiczne, dlatego Sąd dał im wiarę. Nie ma żadnych powodów, dla których świadek ten miałby zeznawać nieprawdę. Sąd nie znajduje również logicznego uzasadnienia dla twierdzenia P. K., że policjanci kazali mu pomówić oskarżonego. Dlaczego akurat jego, a nie inną osobę. P. K. tego nie wyjaśnił. Należy również zauważyć, że w trakcie drugiego z przesłuchań P. K. korzystał z pomocy obrońcy. Trudno przypuszczać, że policjanci bili świadka w obecności adwokata.

Odnosnie rzekomego konfliktu między oskarżonym a P. K. to rzeczywiście z akt Sądu Rejonowego w C. (...) wynika, że P. K. po zatrzymaniu wyjaśnił, oskarżony twierdził, że z zakładu fryzjerskiego zabrał 400 zł, z czego połowę dał świadkowi, a w rzeczywistości okazało się, że J. M. zabrał pieniędzy dużo więcej. Tym nie mniej jednak zdaniem Sądu to zdarzenie nie miało wpływu na wyjaśnienia P. K.. Po prostu oskarżony przypominając sobie taką sytuację potraktował ją jako część linii obrony. Tym bardziej, że P. K. będąc przesłuchiwanym przed Sądem dnia 19.10.15r. i 23.12.16r. nie był w stanie sprecyzować dokładnie o co chodzi, mówiąc jedynie o „jakims” konflikcie. Gdyby rzeczywiście to zdarzenie z C. było powodem pomówienia oskarżonego to logicznym jest, że P. K. odwołując wcześniejsze wyjaśnienia powinien to szczegółowo wyjaśnić.

P. K. (1) nie po raz pierwszy był przesłuchiwany przez policję i wie doskonale, że w gestii policji nie leży decydowanie o surowości wyroku. To podważa jego tłumaczenia. Zdaniem Sądu P. K. (1) nie pomówił oskarżonego, a zeznał prawdę na temat jego udziału we włamaniach.

Świadek M. C. (2) zeznał, że od matki K. miał się dowiedzieć, że ten pomawiał oskarżonego i został do tego zmuszony przez policjantów. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom, albowiem pozostają one w sprzeczności z dowodami uznanymi przez Sąd za wiarygodne.

Sąd dał natomiast wiarę zeznaniom M. W. i E. S.. Obie kobiety to osoby pokrzywdzone i zeznały na temat jak doszło do włamania i co zginęło. Nie ma powodów by kwestionować ich wiarygodność.

J. K. zeznał, że oskarżony pracował w jego firmie, ale pracownicy jego firmy nie pracują w soboty i niedziele. Sąd dał wiarę temu świadkowi, albowiem nie ma podstaw by podważać wiarygodność jego zeznań. Z całą pewnością świadek nie zapewnia oskarżonemu alibi. Po pierwsze dlatego, że włamanie nastąpiło z soboty na niedzielę, a wg świadka wtedy jego pracownicy nie pracują. Po drugie włamania nastąpiły w nocy i nawet pobyt w pracy nie przeszkadzałby oskarżonemu.

W świetle powyższego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a czyny jego wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 279§1 . Oskarżony, bowiem dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotów materialnych ze sklepów w następstwie usunięcia przeszkód w postaci drzwi, kraty i okna, które to przeszkody wyłamał łomem.

Oskarżony był już skazywany za czyny przeciwko mieniu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. w sprawie (...) i orzeczone kary pozbawienia wolności odbywał w okresach od od 11 lutego 2012 roku do 9 grudnia 2012 roku z zaliczeniem okresów od 27 września 2010 roku do 27 stycznia 2011 roku i od 15 grudnia 2007 roku do 15 grudnia 2007 roku i od 9 grudnia 2012 roku do 1 marca 2012 roku. Czynów przypisanych oskarżonemu w niniejszej sprawie dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia powyższych kar. Dlatego też należało uznać, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§1 kk.

Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu oraz bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, niejednokrotnie przebywał w zakładzie karnym. Należy uznać, że popełnianie kolejnych przestępstw to sposób oskarżonego na życie. Z tych powodów nie można uznać kary wymierzonej oskarżonemu za nadmiernie surową.

O kosztach adwokackich orzeczono na podstawie §17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk.